

- 2) Såfremt udlændingen i henhold til forordning nr. 604/2013 eller i henhold til den nu ophævede forordning nr. 343/2003⁽²⁾ i princippet ikke kan anfægte en urigtig anvendelse af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, når den anmodede medlemsstat har accepteret anmodningen om overtagelse, er sagsøgtets udgangspunkt da korrekt, når denne hævder, at dette udgangspunkt kun kan fraviges i de i artikel 7 i forordning nr. 604/2013 omhandlede familiesituationer, eller kan der også tænkes andre særlige faktiske omstændigheder eller forhold, hvor udlændingen kan gøre gældende, at kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, er blevet anvendt forkert?
- 3) Såfremt spørgsmål 2 besvares således, at også andre omstændigheder end familiesituationer kan føre til, at udlændingen kan anfægte en urigtig anvendelse af kriterierne til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, kan de faktiske omstændigheder og forhold, der beskrives i præmis 12 i nærværende afgørelse, da udgøre sådanne særlige faktiske omstændigheder og forhold?

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 604/2013 af 26.6.2013 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, der er indgivet af en tredjelandstatsborger eller en statsløs i en af medlemsstaterne (EUT L 180, s. 31).

⁽²⁾ Rådets forordning (EF) nr. 343/2003 af 18.2.2003 om fastsættelse af kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en asylansøgning, der er indgivet af en tredjelandstatsborger i en af medlemsstaterne (EUT L 50, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Bundesfinanzhof (Tyskland) den 12. februar 2015 —
BP Europa SE mod Hauptzollamt Hamburg-Stadt**

(Sag C-64/15)

(2015/C 138/50)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Bundesfinanzhof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: BP Europa SE

Sagsøgt: Hauptzollamt Hamburg-Stadt

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 10, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF⁽¹⁾ fortolkes således, at betingelserne i denne bestemmelse kun er opfyldt, hvis den samlede mængde varer, der bevæges under en afgiftssuspensionsordning, ikke er nået frem til deres bestemmelsessted, eller kan bestemmelsen, henset til artikel 10, stk. 6, i direktiv 2008/118/EF, også anvendes i situationer, hvor kun en del af de punktafgiftspligtige varer, der bevæges under en afgiftssuspensionsordning, ikke er nået frem til bestemmelsesstedet?
- 2) Skal artikel 20, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF fortolkes således, at en bevægelse af punktafgiftspligtige varer under en afgiftssuspensionsordning først ophører, når modtageren har afsluttet løsningen af det transportmiddel, der er nået frem til ham, endeligt, således at en konstatering af en manko, som sker under løsningen, er foretaget under bevægelsen af varerne?
- 3) Er artikel 10, stk. 2, sammenholdt med artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/118/EF til hinder for en national bestemmelse, hvorefter bestemmelsesmedlemsstatens kompetence til at opkræve afgift (ud over de i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF regulerede tilfælde, hvor en opkrævning er udelukket), alene forudsætter, at det konstateres, at der er opstået en uregelmæssighed, og at det ikke er muligt at fastslå, hvor uregelmæssigheden blev begået, eller kræves det også, at det konstateres, at de punktafgiftspligtige varer ved at forlade afgiftssuspensionsordningen er overgået til forbrug?

- 4) Skal artikel 7, stk. 2, litra a), i direktiv 2008/118/EF fortolkes således, at det ved konstateringen af en uregelmæssighed i henhold til artikel 10, stk. 2, i direktiv 2008/118/EF i alle de situationer, hvor der ikke kan føres det i artikel 7, stk. 4, i direktiv 2008/118/EF omhandlede bevis for total ødelæggelse eller uigenkaldeligt tab af den konstaterede manko, skal antages, at de punktafgiftspligtige varer, der er bevæget under en afgiftssuspensionsordning, og som ikke er nået frem til bestemmelsesstedet, er overgået til forbrug?

⁽¹⁾ Rådets direktiv af 16.12.2008 om den generelle ordning for punktafgifter og om ophævelse af direktiv 92/12/EØF (EUT 2009 L 9, s. 12).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Bari (Italien) den 12. februar 2015 —
straffesag mod Vito Santoro**

(Sag C-65/15)

(2015/C 138/51)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Bari

Tiltalt i straffesagen

Vito Santoro

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i dom af 16. februar 2012 [i de forenede sager C-72/10 og C-77/10], fortolkes således, at de er til hinder for, at der iværksættes et udbud vedrørende koncessioner, der er af kortere varighed end tidligere tildelte koncessioner, selv om nævnte udbud er blevet iværksat med det erklærede formål at afhjælpe følgerne af den ulovlige udelukkelse af et vist antal erhvervsdrivende fra tidligere udbud?
- 2) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at et krav om tidsmæssig tilpasning af koncessionernes udløb udgør en tilstrækkelig begrundelse for, at varigheden af koncessionerne i udbuddet er blevet begrænset i forhold til varigheden af de koncessioner, der tidligere er blevet tildelt?
- 3) Skal artikel 49 ff. TEUF og artikel 56 ff. TEUF ifølge den fortolkning, som Den Europæiske Unions Domstol har anlagt heraf i ovennævnte dom, fortolkes således, at de er til hinder for, at der fastsættes en forpligtelse til vederlagsfrit at overdrage anvendelsen af egne materielle og immaterielle aktiver, som udgør nettet til forvaltning af indsamling af væddemål, såfremt aktiviteten ophører ved udløbet af koncessionens varighed eller som følge af afgørelser om fortabelse eller tilbagekaldelse?

Sag anlagt den 12. februar 2015 — Europa-Kommissionen mod Den Helleniske Republik

(Sag C-66/15)

(2015/C 138/52)

Processprog: græsk

Parter

Sagsøger: Europa-Kommissionen (ved M. Wasmeier og D. Triantafyllou, som befuldmægtigede)

Sagsøgt: Den Helleniske Republik